

FLEXIBILIDADE E LEI DE IGUALDADE

Queren cambiar a Lei de igualdade a través das instrucións de flexibilidade

"Se agasajará a los presentes con un vino español y se concederá al ganador un baile con la Reina de las Fiestas". Así é como ven os responsábeis políticos da nosa Administración a Orde que regula o horario, flexibilidade e teletraballo. Ao tempo que nos entregou o seu agasallo, o goberno galego, co seu presidente ao fronte, teimou en presentarnos ante a opinión pública como unha caste privilexiada que ata pode flexibilizar, conciliar e traballar en casa, e así xustificar os 770.000 €+ive que custou o programa Kronos. Ao tempo buscaron a foto cos sindicatos de cara ao persoal mentres se gababan do moito que apoian ás familias.

Ampliación da xornada de traballo, eliminación de postos, fin das substitucións, penalización por enfermidade, supresión de días de permiso e vacacións, rebaixa salarial.. Unha vez consolidadas esas medidas e amainada a resposta, por fin concedéusenos o baile coa raíña das festas: a flexibilidade e o teletraballo.

Presentamos alegacións, mudaron os borradores, houbo unha negociación real que xustificou a abstención da CIG na Comisión de Persoal (os outros sindicatos, CCOO, UGT e CSIF, votaron a favor). Pero, oh!, resultou que a Orde publicada no DOG non coincide co texto aprobado na Comisión de Persoal que fixaba un prazo de 15 días para o silencio positivo na flexibilidade por conciliación en contraposición co publicado no DOG que, por omisión, fixa o prazo en tres meses. Xunto a isto, a Orde resulta ser máis restrictiva

que a Lei de igualdade en determinados aspectos. Unha vez que a Administración non corrixiu as deficiencias que lle comunicamos, a finais de febreiro a CIG presentou no xulgado un contencioso contra a Orde.

A Lei de igualdade fala de establecer un horario de referencia "o máis amplo posible" no que cumprir a xornada con absoluta liberdade. Porén, a Orde establece un horario máximo de referencia independentemente de que un centro puidese permanecer aberto nun horario máis amplo. A limitación máis evidente é a dos venres pola tarde.

A cousa non queda aí. A través desta Orde tentaron establecer un "horario de presenza obrigada" e mesmo a necesidade de entrar en xustificacións familiares persoais máis aló das únicas que establece a lei para valorar a concesión. A CIG advertiulle a Administración que isto era diametralmente contrario a Dereito e finalmente, tralo informe da Asesoría Xurídica, decaeu este intento de vulnerar a lei a través dunha orde.

Efectivamente desapareceu do papel pero algo na tramitación destas solicitudes non marchaba: retardáronse as

resolucións e había consellarías que as tiñan paralizadas porque os/as solicitantes de flexibilidade familiar non se autoimpuñan un horario de presenza obrigada. A finais de febreiro (únicos datos facilitados pola Administración) unha de cada tres destas solicitudes ficaba paralizada.

Porén, agora a Xunta volve á carga, e faino a través do borrador de instrucións que nos remitiu ás centrais sindicais rescatando de novo o intento de limitar un dereito regulamentado na lei de igualdade mediante unha norma de carácter administrativo.

A única ferramenta que reconece a lei para conxugar as necesidades do centro e o dereito á flexibilidade familiar é modificarlle á traballadora ou traballador o seu horario de referencia. Pero non está previsto na Lei a imposición dunha franxa diaria na que o horario de traballo sexa fixo e tampouco se condiciona a autorización do horario de referencia máis amplo posible á concorrencia de máis circunstancias persoais ou familiares que as contempladas na propia lei. Entón, porque fai isto a Xunta? Temos coñecementos que foron moitos os receos da Consellaría de Facenda fronte a consellaría de Presidencia, e foi precisamente Facenda a que máis paralizou as flexibilidades familiares e presiónou ao seu persoal.

A CIG rexeita o atraso na tramitación das flexibilidades familiares que tentan forzar un horario de presenza obrigada e rexeita este novo intento de modificar unha lei a través dunhas instrucións.

Ao non haber intencións de publicar as instrucións, non podemos como sindicato presentar un recurso distinto do xa presentado contra a Orde. A nosa asesoría xurídica queda aberta aos afiliados e afiliadas que queiran demandar individualmente.

DESPRENDAMENTOS DA FACHADA DO EDIFICIO DE PONTEVEDRA

O edificio viviu a “cicloxénese explosiva” en toda a súa plenitude

O día 6 de febreiro, e ante os riscos de desprendementos, a Delegación Territorial de Pontevedra decidiu pechar o acceso pola porta principal ata as 9:30 da mañá. Arredor das 11h comezaron a moverse varias placas

das que forran o exterior do edificio chegando algunha a caer petando nas ventás e dando lugar a momentos de tensión e algún ataque de ansiedade.

Unha das placas caeu xusto diante da entrada principal do edificio coa sorte de que ninguén entraba nese momento, incidente que levou a retomar a decisión de que se accedera polo lateral. Durante todo este tempo ninguén se preocupou de informar sobre as medidas que se estaban a tomar ou que se tomaran.

Desde a CIG dirixímonos ao Servizo de Prevención e a resposta que tivemos foi que chamarían a San Caetano para preguntar que facer. Mentres tanto chegaron os bombeiros a retirar outra placa que estaba medio desprendida. Todo un éxito de organización e preocupación polas persoas.

Case un mes despois as chapas caídas foron repostas e o único que a “empresa” foi quen de expresar foi que non esperaban que un edificio con cinco anos de uso tivese estes problemas.

O SILENCIO CÓMPLICE. CONVOCAN E NON APARECEN

Desde o pasado ano o Secretaría X. da Igualdade convoca concentracións nos edificios da Xunta en todo o País cada vez que se produce un acto de violencia contra as mulleres.

que eles nos convocan. Nas últimas concentracións estivemos arredor dunha ducia de persoas, ninguén por parte da administración.

aparezan. Onde estaban o Sr. Tourís e os/as xefes territoriais?”.

Nas primeiras convocatorias de Pontevedra aparecía a secretaria e o xefe territorial, pero ata eles desapareceron dun acto que dura un minuto e ao

Como dicíamos nun correo que enviámos aos/as traballadoras do edificio: *“Resulta indignante e vergoñento que os propios convocantes non*

Este texto debeu tocar as “conciencias” dos nosos gobernantes, porque, curiosamente, na concentración do pasado día 28 fixeron acto de presenza tanto Tourís como o seu staff e o xefe territorial de presidencia.

CLIMATIZACIÓN NO EDIFICIO DE PONTEVEDRA

PROBLEMAS DE SEQUEDAD AMBIENTAL E LIMPEZA

Despois de 5 anos por fin recoñecen os problema de climatización no edificio. Como exemplo valga o Servizo de Arquitectura de Cultura.

deben apagar e prender en función da cantidade de calor que sintan.

teñamos un problema de climatización e limpeza xeneralizado.

Coa celeridade que a caracteriza, a primeira medida que tomaron foi pechar as saídas de ar en todo o andar, polo que un problema localizado pasou a afectar á totalidade. Logo de moito reclamar unha solución, acordaron mercar un par de calefactores que as traballadoras e traballadores

Xa antes de finalizar o ano pasado obtivemos un compromiso de petición de orzamento para solucionar este problema. Pero entre que vai e volve a solicitude de gasto, chegou a primavera e o que ía ser unha solución provisional para 15 días, converteuse, polo de agora, en definitiva. A maiores, o recorte presupostario e a externalización de servizos fai que

A pesares das continuas denuncias feitas pola CIG diante da xefatura territorial de presidencia, cada día é mais notoria a falla de medios suficientes para manter o edificio en condicións hixiénico-sanitarias, e a humidade ambiental e temperatura en parámetros que non produzan consecuencias na saúde do persoal que aquí traballa.

OFICINA DE EMPREGO DE CANGAS

O reducido tamaño das instalacións da oficina de emprego de Cangas incumpre os requisito de habitabilidade funcional. As traballadoras e traballadores do servizo público da Xunta, do Estado, e os/as administrados/as sofren colapso polo espazo e polo enrarecemento do ar dun lugar ateigado de persoas.

pero non da resolto a licenza de obras diante do concello de Cangas. Din as malas linguas que alcalde e delegada territorial manteñen unha loita soterrada dentro do PP que imposibilita a posta en marcha das novas instalacións.

A mesma Xunta que nos afoga con recortes ten alugado dende fai tres anos outro local para o traslado da oficina

O resultado é que pagamos dous locais cos nosos impostos mentres cidadáns e traballadores/as padecen unhas condicións penosas.

SER GAS, PREPOTENCIA E ESCALAS SANITARIAS

A incorporación o pasado verán de 50 compañeiros/as, todos persoal estatutario, ao edificio da antiga Dirección Provincial do Sergas en Vigo, consecuencia da reasignación do persoal funcionario e laboral á “Xerencia da Área Integrada”, mudou significativamente as condicións de traballo tanto de quenes chegaron como de quenes xa estaban no edificio, ao ter que convivir no mesmo espazo moita máis xente.

A climatización do edificio do Sergas leva máis dun ano derramado, a temperatura en novembro chegou a 32º, zonas escuras, sen luz nin natural nin artificial, espazos reducidos.. Ante esta situación, e dado que se producirá unha modificación substancial das condicións de traballo, a CIG solicitou a intervención do Servizo de Prevención de Riscos Laborais.

Mentres tanto, o responsábel de persoal, o director de recursos humanos, actuou baixo feitos consumados, sen dignarse a dar conta en ningún intre á representación sindical incumprindo así as súas obrigas.

Na Mesa Xeral do 27 de marzo, a CIG queixouse ante os responsábeis das consellarías dos problemas causados pola integración na estrutura do Sergas: falta de interlocución, non

aplicación da flexibilidade, non aplicación das normas de vacacións e do horario de verán, .. Os responsábeis do Sergas están enterados de que o persoal funcionario ten unha normativa propia, para o bo e para o malo, distinta en moitos casos do persoal estatutario, que uns e outros teñen os seus respectivos órganos de representación e de negociación.. Agardamos que as cousas melloren.

Escalas Sanitarias

Co gallo da negociación do plan de reorganización dos laboratorios de sanidade, volvimos á carga co que levamos tempo insistindo a Sanidade e a Función Pública: o persoal das escalas sanitarias é persoal funcionario, non estatutario, e queremos negociar asuntos como concursos de traslados ou as condicións da súa integración como estatutarios.

Esta vez conseguimos o compromiso de que no prazo de seis meses dende o Plan dos laboratorios habería un concurso de traslados (por xuño). Na Mesa Xeral do 27 de marzo, a CIG insistiu en que se cumpra o compromiso, obtendo a resposta do Director de Función Pública de que o compromiso vaise cumprir, inclusive que Sanidade xa les pasou unhas bases. O que xa non cumpren é que por abril

comezaríamos as negociacións. Veremos.

Inspectores médicos interinos

Cando interesa a quenes mandan, as antigas direccións provinciais do Sergas son “institucións sanitarias” para así quedar excluídos da aplicación de moita normativa de Función Pública.

Os inspectores/as médicos/as do Sergas son funcionarios/as de administración, de escalas sanitarias. Resulta que para cubrir as interinidades a estes postos decidiron aplicarles a normativa de substitución do Sergas, pero sen consideralos “institución sanitaria”.

Consecuencia desta consideración: o tempo traballado como médico de familia puntúa un terzo menos que o tempo traballado de inspector médico para un posto de inspector médico.

Alguén entende isto? Demandamos de Función Pública e de Sanidade que se poñan de acordo e nos presenten unha proposta racional. O Director de Función Pública coprometeuse a tratar o asunto coa Directora de Recursos Humanos do Sergas e darnos resposta.

DESTRUCCIÓN DE POSTOS VERSUS HORAS EXTRAS

A aprobación nestes últimos anos das relacións de postos de traballo das distintas consellarías provocaron a amortización de moitos centos de postos de traballo, incluíndo centos de despedimentos de persoal laboral temporal e funcionarios interinos.

A destrución de emprego público afecta a todo tipo de departamentos: dependencia, axencia tributaria galega, oficinas de emprego .. Consecuencia da destrución de postos de traballo son os problemas de funcionamento que poden rematar en privatización. Mentres tanto non queda outra que continuar xestionando as competencias atribuídas, así que, horas extras ao chou, milleiros de horas extras na execución da lei da dependencia e na axencia tributaria.

O servizo da Dependencia foi parcialmente desmantelado coa xustificación de que sobra persoal administrativo. Pero resulta que hai moreas de recusus de alzada que resolver, e moreas de expediente de dependentes falecidos que discriminar. Solución: horas extraordinarias.

Na Axencia Tributaria Galega non se da cobertura nin ás xubilacións nin ás vacantes resultantes do concurso de traslados. A realidade é que os expedientes de sucesións, doazóns .. importantes fontes de ingresos do tesouro público galego e que teñen unha importante complexidade administrativa non poden agacharse no caixón polo que a solución adoptada a de facer un chea de horas extras que non resoven a carencia de persoal propio.

A política desta Administración é totalmente vergoñenta: rebaixanos as retribucións, adelgazan as unidades administrativas, non chaman das listas de substitución, pero sí nos ofrecen horas extras. Nestes tempos de desemprego, a CIG defende como máis ético, máis económico, máis distributivo, o incremento de postos de traballo vía chamamento das listas de substitución, que non a inxente cantidade de horas extras que se veñen facendo.

Non ás horas extras e sí á contratación de traballadores/as, máis aínda cando se acaba de publicar a enquisa de poboación activa e o desemprego incrementouse notoriamente neste empobrecido País.

EXCESOS COAS COMISIÓNS DE SERVIZO EN VIGO

Fará cousa dun ano entrevistámonos con responsábeis da delegación de Vigo para tratar os abusos que observabamos polo excesivo número de comisións de servizo e adscricións sen criterios ou directamente extraterrestres en postos pantasma, incluíndo dúas delegadas sindicais do CSIF desprazadas a postos inexistentes en Traballo-Vigo (unha delas con destino en Vilagarcía). Puxemos enriba da mesa un listado con máis de corenta postos só na xefatura territorial de Traballo e dimos un repaso aos abusos nas distintas xefaturas, destacando Traballo, Educación, oficinas de emprego, residencias..

A normativa que regula as comisións de servizo (aprobada co voto en contra da CIG), limitábase a fixar como

criterio a preferencia da unidade, o que é o mesmo que non dicir nada. A realidade é que a administración está a utilizar as comisións de servizo en demasiadas ocasións como alternativa ao concurso de traslados, como premio ou como pago de favores. Así, temos en Vigo traballadores/as que nin tan sequera chegan a tomar posesión do novo destino e manteñen a comisión, ou que encadean unha con outra eternamente, ou que tras obter destino noutra localidade retornan ao posto inicial ou que estando en libre designación concursan e regresan en comisión de servizos.

Nin o delegado territorial de Pontevedra nin a de Vigo aceptaron

no seu momento chegar a un pacto coa Xunta de Persoal e fixar criterios para as comisións de servizo. Tampouco a Dirección Xeral da Función Pública quere regular unha norma que lle da moito xogo. Visto o visto, e sen ter nada en contra da xente que se busca a vida, tentaremos que as persoas indutoras dos abusos e irregularidades asuman responsabilidades disciplinares e xudiciais, incluíndo a penal se a nosa asesoría xurídica ve posibilidades de condena.

PÁNICO NO PISITO

Cando as clases sociais máis populares levan anos aturando unha importante presión pola perda de emprego e dereitos, ata semella estraño que non haxa estoupidos violentos. Esta é unha reflexión que se escoita con frecuencia nos debates políticos.

Ante o panorama de paro, miseria, baixada de salario, eliminación do estado do benestar .. confrontado coa corrupción, malgasto, negocio coas privatizacións .. é totalmente normal que a cidadanía, en uso dos seus dereitos e liberdades, saia á rúa.

Vigo, cidade industrial, ten numerosas protestas que fan do edificio administrativo da Xunta un manifestódromo. Freiremar, naval, mariñeiros,

estudantes, Povisa, preferentes, aborto, ...; non hai semana ou día que non haxa algunha. En moitas delas os e as manifestantes queren ser recibidos/as e escoitados/as pola delegada territorial. Pero esta négase e péchase no seu pisito acristalado do quinto andar, ben protexida polos numerosos corpos de seguridade que mobiliza.

É tal o seu estrés que ata cando non hai manifestacións fai estar chantado na rúa un traballador da empresa privada de seguridade por se viñese algunha manifestación, incluíndo días de vento, frío e choiva.

RESIDENCIA DE TEMPO LIBRE DE PATOS

Desmantelamento servizos públicos

A consellaría de Traballo e Benestar investiu unha importante cantidade de diñeiro na residencia de Patos: renovou a cuberta, mudou as fiestras.. Co centro correctamente reparado tras un prolongado deterioro, a consellaría impide que se oferten estadias fora do período estival (peor, inclusive, que nos tempos do caudillo cando abrían 9-10 meses ao ano).

Investimos importantes cantidades de diñeiro, mantemos pechado o centro, e os traballadores/as ven precarizadas aínda máis as súas condicións de traballo, todo a pesares de que a xefa territorial prometera ocupación efectiva para un mínimo de 6 meses ao ano cando a realidade é que non traballarán máis que catro meses.

Hai demanda de ocupación, hai pro-

gramas a desenvolver, hai obras executadas, pero non hai vontade política de aperturar o centro. Non será que a pretensión do goberno do PP é de privatizar o centro unha vez que se investiu diñeiro público?, ou é que as inversións foron a petos amigos? (se cadra a fiscalía sabe se hai algunha relación coa operación "Patos").

Señora delegada, é vostede a representante da Xunta en Vigo. Escoitar os cidadáns que lle pagan, inclusive cando están anoxados, é algo que lle vai no salario. Seguro que se así fixera habería menos vidros rotos. Preste só unha fracción da atención que reborda cando recibe a empresarios, bispos.. Alternativamente, dimita.